

næsten fra alle Sider, maatte med Undtagelse af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Snerslev) og det ærede Medlem for Lyngby (Rosen); men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) har jo givet det sin Tilslutning (Berg: Det er meget betinget!) ... Ja, det er meget betinget, men han har dog med Undtagelse af Udvalgets Endring om Valgretten, som ganske vist er en betydelig Endring, givet Sagen sin Tilslutning.

Berg: Den egentlige Anledning for mig til at blande mig i denne Debat, er et lille Endringsforslag, hvorpaa mit Navn i Betænkningen staar alene. Den ærede Ordfører har omtalt dette Lovforslag paa en saadan Maade, at Rigtigheden af at vedtage det maa være bleven indlysende for det høie Thing, saa at jeg for saa vidt kunde have sparet mig Uleiligheden hermed, men da jeg imidlertid ikke hørte, hvilke loyale Ytringer den ærede Ordfører maatte have brugt om dette Endringsforslag, vil jeg selv gjerne sige et Par Ord derom. Forslaget gaar nemlig ud paa at bevare den samme Regel for Aktiefelsfaber og andre unavgivne Selskaber med Hensyn til Skat paa Formue, som er indført for alle andre Former for Næringsdrift i Landet. Jeg skal imidlertid bemærke, som det ogsaa blev bemærket af den ærede Ordfører, at det er en Misforstaaelse eller ikke rigtig, hvis det antages, at jeg staar alene i Udvalget med Hensyn til denne Mening; der er utvivlsomt mange andre Medlemmer for Forslaget. Jeg har ikke ret kunnet forstaa, at man vil stille Aktiefelsfaber og unavgivne Selskaber op, saaledes som man ialtfald midlertidig har stillet dem op, saa at de have en særegen privilegeret Stilling fremfor andre Næringsdrivende, som udøve Næringsdrift under andre Forhold. Det er altsaa Endringsforslagets egentlige Mening, at Aktiefelsfaber og unavgivne Selskaber skulle svare Skat baade af Indtægt og Formue efter de samme Regler som andre. Vedtages altsaa Endringsforslaget, vil det ske, vedtages det ikke, vil det ikke ske. Der ligger to Bedrifter ved Siden af hinanden i en By, jeg vil f. Ex. sige Kjøbenhavn; den ene drives under Navn, den anden er unavgiven. Den ene svarer Skat af Næringsdrift og Formue, nemlig den avgivne; den unavgivne, som maatte kan gie 10 til 20 Gange saa megen Formue og netop derved trykker den anden i dennes Næringsdrift, svarer kun af sin Indtægt, det vil sige den Del af Udbyttet, som ligger over 4 pCt. af Aktiekapitalen. Jeg begriber ikke, hvorfor man skal give saadanne Former for Næringsdrifts Ud-

øvelse en saadan privilegeret Stilling, og hvor der kan findes den fjerneste Grund til at gjøre dette netop paa en Tid, hvor denne Form for Næringsdrift er i en betænkkelig Fremvæxt og er en af de Aarsager, som have fremkaldt megen Klage. Jeg henstiller derfor Forslaget til Vedtagelse, og skulde det ikke blive vedtaget ved denne 2den Behandling, faae vi jo at se til 3die Behandling. — Der er dernæst et Punkt i Flertallets Forslag, som er blevet angrebet, hvorefter jeg vil tillade mig at sige et Par Ord. Man har ikke fundet det begrundet, at vi fastholdt Begrænsningen i § 11 i Loven om Omordningen af det kommunale Skattevæsen i Kjøbenhavn af 19de Februar 1861, nemlig den Begrænsning, som fastsætter Indkomstskatteprocentens Maximum til 3. Jeg tror imidlertid, at naar man vil se nøie efter i denne Lov, saa er denne Reservation i Dieblisset fuldt vel begrundet. Den paagjældende Lov fastsætter nemlig meget høie faste Afgifter under Form af Arealstat, Brolægningsskat og Grundstat i Lovens § 2, og den fastsætter i sin sidste Paragraf, at disse Bestemmelser skulle underkastes en Revision inden Udgangen af 1864. Nu ere vi imidlertid langt ud over 1864, men disse Paragrafer ere endnu aldrig blevene reviderede. Imedens vi ellers i alle Landets Kjøbstæder have gennemført en Regel for de faste Skatter, som stiller de faste Afgifter i Forhold til de personelle som høist 1 : 4, sætter dem til $\frac{1}{4}$ af det samlede Beløb, saa er det utvivlsomt, at her, som ogsaa bemærket af et Mindretal, overveie de faste Skatter aldeles de personelle. Vi revidere ikke i nærværende Lov dette Forhold, men lade netop derfor Bestemmelsen i § 11 i den paagjældende Lov endnu staa ved Magt, og derigjennem hævde vi Jordringen om Revision. Naar vi faae en saadan Revision, bør det da undersøges, dels hvorvidt de i 1861 etablerede Regler for de faste Skatter i og for sig kunne siges at være sømmelige og passende nu, efterat Kjøbenhavn har faaet en saadan Udvidelse og taget et saadant Opsving, efterat der er foregaaet en saadan Forandring, som man aldrig havde havt Anelse om, dels om det kan siges, at de faste Skatter her staa i et saadant Forhold til de personelle, som bør finde Sted efter de tilstedeværende Forhold i Kjøbenhavn for Tiden. Naar dette bliver Gjenstand for en særlig Behandling, er det naturligt, at man ogsaa kommer til Spørgsmaalet om at stryge Grænsen for Indkomstskattens Beløb, nemlig 3 Procent. Nu at lade staa urørt her dette, som for 19 Aar siden skulde have været revideret, og som tilvisse i mange